

sig gjældende, vil Basis for denne Skat blive Indkomsten, saa at det altsaa bliver en Indkomstskat. Derved ledes Tanken ganske naturligt hen paa det Sted, hvor man alt har Indkomstskatten, nemlig Hovedstaden. Det er nu naturligt, at første Gang, man giver en saadan Skattelov, er det umuligt at undgaae Bestemmelser, som Erfaringen senere viser ere uheldige, og derfor har man ogsaa i Slutningen af den kjøbenhavnske Skattelov vedtaget en Paragraph, som bestemmer, at en Deel af Paragrapherne i Loven inden Udgangen af 1864 skulde være underkastede en Revision. I Overeensstemmelse med denne Paragraph forelagde den daværende Regjering et Forslag til Revision af disse Punkter i den kjøbenhavnske Skattelov. Sagen kom til 1ste Behandling, og der blev nedsat et Udvalg, hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem. Udvalget lod det imidlertid ikke blive ved de af Regjeringen foreslaaede Forandringer, men fremkom med en Betænkning, hvori det foreslog flere meget indgribende Forandringer i den nævnte Lov. Sagen kom dog ikke til anden Behandling, idet Rigsdagen forinden blev sendt hovedkulds hjem. Nu forekommer det mig, at det lader til, som om Regjeringen troer at have gjort den nævnte Paragraph Fyldest ved blot at fremlægge Forslag til en Revision af Loven, thi der er saavidt mig bekjendt ikke i Rigsdagens senere Samlinger foretaget Noget i denne Henseende; der er ikke forlangt Bemyndigelse til at udsætte Revisionen, og der er ikke forelagt os noget nyt Forslag om Revision af Loven. Jeg tillader mig derfor at henlede den høitagtede Regjerings Opmærksomhed paa dette Punkt og henstiller, om den ikke maatte finde det rigtigt, at den i den nævnte Paragraph indeholdte Forbring nu blev gjort Fyldest.

Finansministeren: Jeg ønsker ikke i dette Dieblil at optage den Discussion, som det ærede Medlem reiste om Bygningsafgiften. Jeg vil kun sige, at det Medlem, han udpegede fra 13de Samling, og som nu er Finansminister, ikke har glemt denne Sag, og at han, naar han har henvendt sig til Indenrigsministeren, har henvendt sig til den Rette, thi som Statsstat hører Sagen ind under Finans-

ministeren. Jeg kan nu glæde det ærede Medlem med den Meddelelse, at et Lovforslag om Bygningsafgiften rimeligviis vil blive forelagt endnu i denne Session.

Bale: Jeg har begjært Ordet noget senere end Andre, idet jeg anseer det for rigtigt, at de Medlemmer, som mene at kunne gjøre Tjeneste i Finansudvalget, først faae Leilighed til at udtale sig; men det paahviler ogsaa andre Medlemmer i Salen, der have nogle Bemærkninger at gjøre, som ikke tidligere have været fremførte, ikke at forsømme Leiligheden til ved første Behandling at komme frem med dem. Der er talt Meget om, at der maa gjøres Besparelser, — men det er ogsaa blevet sagt, at de Besparelser, som der er Udfigt til at gjøre, vise sig at være overordentlig ringe, medens man dog har meent, at man ikke skulde forsømme de mindre Besparelser, som muligviis kunde gjøres. Der ligger nu Noget for i den Retning, som kan gjøres, og jeg tør sige, at Grunden dertil er den, at der ikke i saa Henseende ligefrem ligger Personligheder for, thi saasnart man vil gjøre Besparelser, er det, naar der ligger personlige Forhold bag ved, næsten umuligt at komme til at gjøre dem. Jeg har allerede eengang tidligere tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at der mellem Mar og Dag udgives Tusinder og atter Tusinder til alt det Trykvesen, som gaaer gjennem Ministeriets og Rigsdagens Hænder, medens der kunde bespares Tusinder og Tusinder derpaa. Jeg troer, at det maa være Regjeringen behageligt, at det kommer frem, ikke fra den selv, men fra Andre, at der maa kunne gjøres Noget ved det dobbelte Trykkeri, som nu finder Sted. Regjeringen fremsender nemlig sine Forslag trykte i eet Trykkeri, og Rigsdagen skal derefter lade dem omtrykke i sit; men det bør ikke finde Sted; der bør i den Henseende gjøres en betydelig Besparelse. Jeg forundrer mig ogsaa over, at der med Hensyn til Departementstibenden og Lovsamlingerne finder et saa ømt Forhold Sted, at der er private Mænd, som tjene betydelige Summer paa Ting, hvorved Regjeringen ene og alene bærer Byrden. Regjeringen bærer saaledes Byrden for Trykningen af Lovforslag, af Love